

גרינג, הרמן (1893-1946)

(Hermann Göring). מראשי המשטר הנאצי בגרמניה. ג' נולד ברזנהיים שבבאוואריה למשפחה אמידה. במלחמת-העולם הראשונה הצטיין ג' כטייס וכמפקד טייסת קרב מהוללת. ב-1922 הצטרף למפלגה הנאצית, מונה למפקד הס"א ובנובמבר 1923 השתתף במרידת הנפל הנאצית (פוטש) במינכן ונפצע. ב-1928 נבחר ג' לרייכסטאג מטעם המפלגה הנאצית, וב-1932 נבחר ליושב-ראש הרייכסטאג. בעלות היטלר לשלטון מונה ג' לשר בלי תיק, ואחר-כך לשר התעופה וכן לשר הפנים של פרוסיה, ובאפריל 1933 – לראש ממשלת פרוסיה, והיה ממקימי הגסטפו. רבים חשדו שג' עמד מאחורי המזימה לשרפת הרייכסטאג בפברואר 1933. ביוני 1934 מלא ג' תפקיד ראשי, עם הינריך הימלר, בחיסול ארנסט רם ומרעיו. בינואר 1935 נתמנה ג' למפקד חיל האוויר ואחר-כך הוענקה לו דרגת רייכסמרשל. ב-1936 הופקד על 'תכנית ארבע השנים', וקיבל סמכויות דיקטטוריות בתחום הכלכלה והמשק. באוגוסט 1939 נתמנה לראש 'מועצת השרים להגנת הרייך' (Reichsverteidigungsrat) וכעבור יומיים, ב-1 בספטמבר, יום פרוץ המלחמה, מינהו היטלר ליורשו.

כאחראי לכלכלת המדינה, היה ג' מ-1937 אחראי להפקעת רכוש היהודים. אחרי מאורעות 'ליל הבדלח' הטיל עליו היטלר את הטיפול ב'שאלת היהודים', וג' הגביר את נישול היהודים, ובעקבות פרעות נובמבר 1938 הטיל עליהם קנס בסך מיליארד מרקים. ב-24 בינואר 1939 הורה ג' על הקמת ה'לשכה המרכזית להגירת יהודים', וזאת בעקבות פעולתו של אדולף איכמן בתחום זה בוניה. אחרי כיבוש פולין היה ג' מעורב בגירוש יהודים משטחי פולין המערביים שסופחו לרייך, והקים את 'לשכת הנאמנות הראשית', שנועדה לקבל את הרכוש היהודי המוחרם ולנהלו. ב-31 ביולי 1941 הורה ג' לרינהרד הידריך 'לעשות את כול ההכנות הדרושות לפתרון כולל של השאלה היהודית בתחום ההשפעה הגרמנית באירופה'. חוקרים רבים רואים בהוראה זאת את המסמך הראשון והחשוב שהניע את גלגלי ה'פתרון הסופי', ומכאן – את אחריותו של ג' להשמדת יהודי אירופה.

כשלון חיל האוויר הגרמני בקרב בריטניה, חולשתו בחזית הסובייטית ואוזלת ידו בהגנה על שמי גרמניה, גרמו צינון ביחסים בין היטלר ובין ג'. בימים האחרונים של המשטר הנאצי ירדה קרנו לחלוטין, הוא פוטר מכול תפקידיו וגורש מהמפלגה, וליורשו מינה היטלר את האדמירל קרל דניץ.

ג' נאסר בידי בעלות-הברית, והיה אחד הנאשמים בפני הטריונל הצבאי הבין-לאומי במשפט ג'ירנברג, הוא נידון למיתה, אך ב-15 באוקטובר 1946, ערב הוצאתו להורג, התאבד בתאו.